

„Tvorba knihy je pre mňa obrovskou výzvou. Je to také zamilovanie sa...“

**Rozhovor so spisovateľkou
a žurnalistkou Andreou Coddingtonovou,
autorkou nového románu Židovka**

Čo predchádzalo vašej spisovateľskej dráhe?

Písala som od malička a zostalo mi to dodnes. Vyštudovala som žurnalistiku na FF UK v Bratislave a pracovala v slovenských médiách ako novinárka spravodajstva. A určite za veľa vďačím mojej mame. Vždy ma podporovala a je chronickým knihomoľom.

Prezradte nám, ako sa zo žurnalistky a reportérky môže stať úspešná spisovateľka?

Hodnotenie svojej práce nechám na čitateľov a profesionálov v mojom vydavateľstve IKAR. Obe moje knihy sú do istej miery intímnu ľudskou svedou. Vďaka tomu sa vo mne

nezaprela novinárka, navyše moja práca dostala novú dimenziu. Ak to cítiť, tak som spokojná.

Aké očakávania ste mali od svojho prvého románu *Mal to byť pekný život* a ako sa vám naplnili?

Z obchodného aspektu som nemala predstavu, ako sa správa slovenský čitateľský trh. Jedno však viem, že na Slovensku je veľa sčítaných, inteligentných ľudí, ktorých by niečo povrchné odradilo. *Mal to byť pekný život* je na trhu veľmi úspešný a ja sa teším každej jednej reakcii a som vďačná, že si ma ľudia čítajú. Ak by im moja kniha niečo nedala – emóciu, fakty, príbeh, relax, čokoľvek – nerobili by tak.

Román vyšiel na Slovensku. Myslíte si, že by bol úspešný a rovnako zaujal aj čitateľov v USA? Alebo čo musí urobiť človek preto, aby sa stal úspešným spisovateľom v USA?

Z geografického a príbehového hľadiska je *Mal to byť pekný život* určite nadnárodný. Teraz však treba veľmi citlivo knihu preložiť, aby to nebol preklad, ale aby kniha mala rovnaký šmrnc aj v angličtine. Myslím, že v Amerike je to o využití šance. V mojom prípade je síce dopyt, ale nerada by som predbiehala alebo prezentovala niečo, čo je v procese. Oveľa krajšie bude, ak to raz bude realita.

Román je autobiografický. Dokázali ste v ňom dať na papier všetko z tejto časti vášho života alebo niektoré časti sú len výsledkom vášho spisovateľského majstrovstva?

Autobiografia predsa neznamená denník. Ak by tam nebolo aj trochu kumštu, nikam by som sa nedostala a ani nešla s kožou na trh. Pre mňa sa tvorba knihy stala obrovskou výzvou a nie je to práca. Je to také zamilovanie sa....

V týchto dňoch vyšiel vo vydavateľstve Ikar váš ďalší román *Židovka*. Aj toto je skutočný príbeh. V čom je však iný oproti prvému románu?

Židovka je úplne iná. Cez jeden obyčajný ľudský, ženský osud som sa dostala k monumentálnym udalostiam. Mojou prioritnou ambíciou je, aby sa v knihe snúbila emócia, fakty, pravdivosť a zaujímavý príbeh. Aby kniha bola nevtieravá a citlivá, aby poláskala, aby bola symbiózou mňa a literatúry.

Prečo ste sa rozhodli prerozprávať čitateľom život *Silvie Fisherovej*?

Najskôr to bola moja emócia. Môj pocit z nej. Neskôr prišlo ración a pukušenie, chuť... Najkrajším zadostučinením je, že *Sofia* je knihou úplne nadšená.

Koho ste viac chceli románom oslovíť – židovskú komunitu alebo je určeným všetkým ľuďom?

Veľmi veľa ľudí sa v románe môže nájsť. Či už vďaka osudu, miestam, faktom. Nerobila som žiadnu selekciu čitateľov, je určená všetkým. Nie je to typický ženský román. Ak sa niekto naučí niečo nové, je to fajn, a zase ak na druhej strane niekto znalý problematiky povie, že je to presne tak – opäť radosť.

Po napísaní knihy určite prvou vašou čitateľkou a možno i kritičkou bola samotná Silvia Fisher. Čo vám ako prvú povedala po jej prečítaní?

... že je šťastná, že som jej príbeh napísala ja. A ja dodávam, že mi bolo ctou.

Aký najkrajší okamih sa vám spája s vydaním vašej prvej knižky alebo teraz Židovky?

Najkrajšie sú reakcie čitateľov. Nesmierne si každú jednu vážim. Ale musím povedať, že aj celý proces písania a finálne fázy spolupráce s vydavateľstvom majú svoje čaro. Tvorím niečo, čo so mnou zostane navždy a nesie moje meno. To je predsa úžasná pocta a ja som skutočne vďačná za príležitosť.

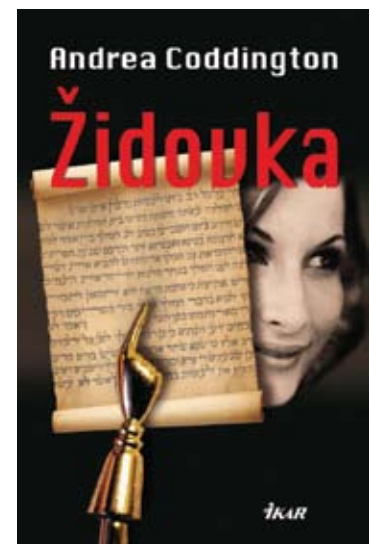
Podľa slov odborníkov máte rozprávačský dar. Preto by mňa a určite aj našich

Skvelá židovská hudba, exoticky chutiace latkas a Eňa Vacvalová v úlohe krstnej mamy. Tak vyzeral jeden večer na sklonku októbra v bratislavskej židovskej reštaurácii Chez David, kde sa uvádzala do života kniha *Židovka* od Slovenky žijúcej v New Yorku Andrey Coddington. *Keď som uvažovala, čím pokrstiť knižku, okamžite mi napadli latkas. Presne také, aké robila hlavná hrdinka Sofia*" povedala Eňa Vacvalová a to ešte netušila, že sa k nej na tanieri nesú čerstvo upečené latkas. *Bože, a ja som myslela, že pôjdem za nimi do New Yorku, aby som mala príležitosť vycestovať a oni prišli za mnou*" smiala sa.

Židovka je sugestívny, emocionálny a hlavne skutočný príbeh o snoch, trpkosti života a vrtkavosti osudu. *Niektoré jej slová, niektoré vety z jej pera sú v tej knihe ako klenoty*" povedala Silvia Fisher (druhá zľava), alias románová Sofia Maniševič o autorke knihy.

čitateľov zaujímalo, v čom je iný život (životný štýl) v New Yorku a u nás? A aké hodnoty si ceníte na ľuďoch vo svete, kde žijete, a aké hodnoty na obyvateľoch vašej domoviny?

Ja najradšej počúvam, možno preto sa potom vyrozmáram na papieri. Život v každej spoločnosti je iný. Musíte sa prisôbobiť trendom miesta, kde ste. Niekedy je to prisôbovanie príjemné, niekedy ťažké. V New Yorku si ľudia prajú, doma sú srdečnejší. My máme určite neporovnateľne lepší vkus a Američania zase spôsoby. Dnes sa žije veľmi rýchlo, nech ste kdekoľvek. Mne najviac imponujú ľudia, ktorí nepoužívajú otrepaný výraz, že sú neuveriteľne „busy“, tvária sa ako majstri sveta a riaditelia zemegule. Ľudia, ktorí si vedia nájsť čas na futbalový zápas svojich detí, ktorí robia slušný biznis. Človek, ktorý v každej situácii, nech je neviem ako náročná, zostáva človekom.

Za rozhovor ďakuje redakcia časopisu Beauty&Woman
Foto Ľuboš Drahoš + archív Andrey Coddington